

[Aksel Larsen.]

ske, der er begavet med eller tror, han er begavet med almindelig jævn fornuft, at stille det spørgsmål: Hvis disse russere virkelig var vanvittigt angrebslystne i 1949, hvorfor har de så ventet i seks år og stadig ikke påbegyndt deres påståede aggression, medens Vesteuropa har ligget så værgeløst hen? Men videre er det nødvendigt at sige, at i 1949 var der ingen, der talte om, at det såkaldte vestlige forsvar kun var muligt, hvis vi havde tyske militærstyrker med, nej, tværtimod, det talte man ikke om. Nu kommer man og fremstiller det, som om hele Atlantpagten praktisk talt er værdiløs, hvis Vesttyskland ikke oprustes.

Der er kommet en del materiale fra udenrigsministeriet til orientering for folketinget om denne sag. Det har været noget vanskeligt at få fremskaffet materialet, det er synd at sige, at udenrigsministeriet har været særlig velvilligt. Det tog lange tider, før det lykkedes at få udenrigsministeriet til at rykke ud med den såkaldte Bonn-traktat mellem Vesttyskland, England, Frankrig og Amerikas Forenede Stater, og jeg bekender, at jeg, som vel var den drivende kraft i kravet om at få dette materiale frem, havde udtømt min energi og anså det for håbløst også at få fremskaffet Europahærtraktaten til trods for, at meget af det materiale, der er forelagt os, egentlig kun kan forstås, hvis man sammenholder det med Europahærtraktaten og dennes bestemmelser. Men lad nu det være. Vi, der er særlig interesseret, har naturligvis også orienteret os om, hvad der står i Europahærtraktaten, og iøvrigt er det sådan, at dette kompleks af traktater, protokoller og erklæringer er formuleret så almindeligt, så vagt og så indviklet, at det er temmelig svært at finde sig tilrette i det, og det kan udlægges på mange forskellige måder, således at det i hvert tilfælde kun på enkelte punkter vil lønne sig i denne debat at gå ind på det. På grundlag af dette materiale og det, der er sagt i den offentlige diskussion forud for denne behandling i tinget, og på grundlag af det, der er sagt af forudgående ærede ordførere, vil jeg da beskæftige mig med de væsentligste argumenter, der er kommet frem, og som skulle tale til gunst for Vesttysklands oprustning.

Der siges for det første, at uden Vesttysklands oprustning kan Vesteuropa ikke forsvare sig, og man glemmer totalt at føre blot en antydning af bevis for, at der er brug for et sådant forsvar, at der truer nogen aggression fra øst. Man glemmer også at beskæftige sig med de historiske erfaringer, Vesteuropa har gjort med tysk militærmagt, som går ud på, at hver gang der har eksisteret en stærk tysk militærmagt, har det været livsfarligt at være naboland til Tyskland. Det er noget besynderligt, at man med sådanne hundredårige erfaringer vil sige, at vi vil give Tyskland våben i hænde, for at det skal forsvare de lande, det gang på gang har overfaldet. Dette gælder ikke mindst, når man siger, som den højtærede statsminister gør det, at vi er nødt til at have Vesttyskland oprustet, for at Danmark kan blive forsvaret, og at vi må have udfyldt det militære tomrum i Sydslesvig og Holsten. Hver gang der har stået tyske tropper i Holsten, har det været for at overfalde Danmark, aldrig for at forsvare Danmark. Det er stærkt, at man på baggrund af disse erfaringer — og jeg regner med, at den højtærede statsminister ikke vil beskyldte mig for her at appellere til de følelser, jeg ved han ikke har, men vil forstå, at jeg forsøger at appellere til hans fornuft — vil påstå, at det på nogen som helst måde kan være en sikkerhed for Danmark at have tyske motoriserede divisioner stående i Holsten.

Lad os nu gå ind på den — nå ja, efter min mening noget sindssyge — tanke, at et angreb skulle true Danmark østfra, hvad skal så de tyske tropper gøre i Holsten? Jeg har gang på gang kigget på et Europakort og et Danmarkskort, og jeg kan ikke forstå, hvorfor tropper østfra, hvis de ville angribe Danmark, skulle vælge den længste vej og ikke den nærmeste vej. Man siger, at Atlantpagten giver sikkerhed for Danmark, for den opbygger et forsvar for det, man kalder Europa, et forsvar ved Elben; men ethvert studium af et Europakort siger mig, at Elben ligger vest for Danmark, så at et forsvar bygget op ved Elben ikke er i stand til at forsvare Danmark mod et supponeret angreb fra øst. Hvordan man end betragter dette, om man ser på det fornuftsmæssigt, erfaringsmæssigt, følelsesmæssigt, kommer man til det resultat, at det